

[Hagen Hagensen.]

lover sin positive medvirken, kan bringe klaring og også ændringer med det formål, at der ikke snart igen skal ændres i loven.

Om lovforslaget om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961 vil jeg blot gøre følgende bemærkninger:

Den højtærede indenrigsministers for-gænger har ifølge den skriftlige fremsættelse givet tilsagn om, at der ville blive søgt gennemført lempelser både vedrørende 1961-afgifterne og, hvad der er nok så bemærkelsesværdigt, også vedrørende 1960-afgifterne. Jeg finder, som jeg nævnte det i forbindelse med lovforslaget om ændringer i loven om apotekervæsenet, at afgiftsspørgsmålet som helhed bør undergives en grundig behandling og overvejelse i et udvalg, og jeg går da ud fra, at der vil blive nedsat et udvalg til behandling af begge de to lovforslag, navnlig nu da afgifts- og tilskudsspørgsmålet for 1960 og 1961 ikke som oprindeligt tilsigtet kan blive færdigbehandlet inden indeværende kalenderårs udgang. Lovforslaget kan give anledning til at se nærmere på visse forhold af skattemæssig art, især fordi man ønsker at give loven virkning for en skatteperiode, for hvilken ligningen er bragt til ende.

Også om dette lovforslag gælder det, at mit parti vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Helge Larsen: Jeg kan på min gruppes vegne give tilsagn om en velvillig behandling af de to lovforslag. Det er rigtigt, som det er blevet sagt tidligere i dag, at mange af disse ændringer egner sig til en indgående udvalgsbehandling, og jeg skal kun sige et par ord om de to ting, som vel er det væsentlige: ændringerne i afgiftsbestemmelserne, som jeg på grundlag af oplysningerne i bemærkningerne finder rigtige, og bemyndigelsen til ministeren til at foretage ændringer i åbningstiderne. Jeg forstår fuldt ud de synspunkter, der ligger bag ved disse ændringer, og billiger dem, men der er naturligvis som nævnt af det ærede medlem hr. Dalsgaard problemet om befolkningens adgang til uden for de egentlige vagttjenestetider at få medicin, som der er opstået et akut behov for. Det er spørgsmål, som vi må se nærmere på i udvalget.

Det ærede medlem hr. Mørk sluttede sin

tale med nogle enkelte principielle betragtninger. Jeg har ikke forudsætninger for at vurdere rækkevidden af dem eller baggrunden for dem, men vil naturligvis erkende, at det er muligt, at den udvikling, der er foregået, siden apotekerkommissionen afsluttede sit arbejde, gør det rimeligt at overveje andre ændringer. Mon vi imidlertid ikke gør klogt i i denne omgang at beskæftige os alene med de her foreslåede ændringer? Jeg tror, at de medlemmer af tinget, som skal være med i udvalget, har et stort arbejde for sig med at trænge til bunds i og forstå baggrunden for disse ændringer.

Skræppenborg-Nielsen: Det er muligt, at det for medlemmer af tinget, der tidligere har været med til at behandle lovforslag om apotekervæsenet, ikke har været så svært at tage stilling til de foreliggende lovforslag; men for et forholdsvis nyt medlem af tinget — det forekommer i hvert fald mig — er de her foreliggende lovforslag uendelig komplicerede, så komplicerede, at man undrer sig over, at en sådan lovgivning virkelig skulle være nødvendig, for at landets ca. 350 apoteker kan drives.

Jeg synes ikke, der er grund til at gentage, hvad de andre ærede ordførere allerede har sagt om disse lovforslags problemer — ting, som også jeg havde opnoteret.

Jeg vil derfor gerne til sidst lige nævne, at inden vi tager endelig stilling til lovforslagene, vil vi gerne drøfte dem nærmere i et eventuelt kommende udvalg, som vist også det ærede medlem hr. Helge Larsen nævnte. Jeg tror, at et sådant udvalgsarbejde vil give os lejlighed til at trænge til bunds i de hundredvis af problemer, som disse lovforslag indeholder.

Vi tør sige, at hvis vi kan se, når udvalgsarbejdet er færdigt, at det er fornuftige ting, den højtærede indenrigsminister her har stillet forslag om, vil vi naturligvis se med velvilje på dem.

Bækgaard: Jeg vil gerne begynde at tale om forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker. Dette lovforslag tilsigter at holde apotekerne skadesløse for den indkomstforringelse, de har haft, og som gennemsnitlig andrager 7 000 kr. i 1960 i forhold til 1959.